

søge, hvorledes man skulde gøre Forbedringer i Fæstebøndernes Kaar i Kronborg og Frederiksborg Amter. Denne Kommission foretog først en Udskiftning af Gaardene, og ved denne Udskiftning gjorde den sig Flid for til hver Gaard at udskifte et Hus. Men for at sikre Kronen Skatterne af den Jord, som blev lagt til Huset, blev det paalagt Gaardene at udrede Skatterne af Husjorden til de kongelige Kasser. Som Vederlag, dels fordi de skulde svare denne Skat, og dels for Afsavn af den Plet Jord, som blev henlagt til Husjorden, blev der givet Gaardmændene en Godtgørelse i deres Jordebogsafgift. Dette Forhold vedrører i alt 766 Huse med Jord i Frederiksborg Amt. Da nu de ny Skattelove kom, indtraf altsaa det Tilfælde, at de gamle Skatter, som Gaardmændene i sin Tid havde paataget sig at svare for Husmændene, faldt bort, og at der blev indført ny Skatter, ikke blot andre Skatter, men Skatter af en anden Karakter. De gamle havde været Jordskatter, men nu fik vi en Ejendomsskyld, der omfatter baade Jord og Bygninger. Det var da ganske klart, at det gamle Forhold kunde ikke opretholdes mere. Saa praktiserede man det foreløbig paa den Maade, at man lagde de ny Skatter paa Husmændene og ganske roligt opkrævede Ejendomsskyld der, medens man altsaa lod være med at opkræve noget for Husloddernes Vedkommende hos Gaardmændene, men trods det lod man dem beholde den Godtgørelse, de hidtil havde faaet.

Som jeg allerede gentagne Gange tidligere har udtalt i dette høje Ting, har jeg fundet, at dette Forhold var umuligt at opretholde. Det Forslag, jeg her har den Ære at fremsætte, gaar ud paa at redressere dette, idet det bestemmer, at ganske vist skulle Huslodderne for Fremtiden have Skattepligt til Staten, altsaa svare Ejendomsskyld til Staten — det er jo en Følge af Ejendomsskyldloven, som jo udtrykkelig hævder, at Ejendomsskylden skal lægges paa de enkelte Ejendomme —, men til Gængæld for, at den tidligere Skattefrihed nu ophæves, vil der fra 1. Juli 1904 blive godskrevet Husmændene i deres Jordebogsafgifter et Beløb, som svarer til, hvad der hidtil har hvilet af kongelige Skatter paa deres Hartkorn. De blive altsaa stillede ganske som hidtil, det vil sige: Forholdet bliver saaledes, at det Privilegium, de hidtil have haft, ikke gaar tabt for dem. Med Hensyn til Gaardmændene træffer man lignende Foranstaltninger. Af den Godtgørelse, de have faaet i

deres Jordebogsafgifter dels for Afsavnet af Jord, dels for at have svaret Skatter af Huslodderne, fradrager man herefter, hvad Hartkornsbyrden paa Huslodderne hidtil har været; disse to Beløb, hvad man godskriver Husmændene, og hvad man fradrager Gaardmændene af Godtgørelsen i Jordebogsafgifterne, ville ophæve hinanden, saa dette medfører ikke nogen Udgift for Statskassen.

Men der er et andet Forhold i denne Forbindelse, som kommer til at medføre en mindre Udgift for Statskassen. I de Skøder, som ere givne Gaardene i Henshold til Kommissionens Indstilling, er det paalagt dem at svare de kongelige Skatter af Husjorderne; der er ikke paalagt dem mere. Men imidlertid som Følge af, at de amtskommunale Hartkornsbidrag svares paa Amtsstuen efter de samme Skattebøger som de kongelige Skatter, har Forholdet udviklet sig saaledes, at Gaardmændene, foruden at svare de kongelige Skatter, tillige i Praksis have svaret Amtsrepartitionsfondsbidrag af disse Husjorder, og følgelig have de Husmænd, der have tiltraadt Besiddelsen af disse Husjorder, gjort det i den Tro og i den berettigede Forventning, at ikke blot vilde de være fri for Hartkornsskatterne til Staten, men ogsaa for de amtskommunale Hartkornsbidrag. Det forekommer mig nu, at det vilde være ubilligt at straffe Husmændene ved at lade disse Forventninger briste for dem, og derfor har jeg yderligere foreslaaet, at der i deres Jordebogsafgifter godskrives dem et Beløb, der svarer til Gennemsnittet af, hvad de sidste 20 Aars Amtsrepartitionsfondsbidrag have udgjort for disse Huslodder. Det vil være et Beløb af ca. 3,500 Kr., men da man ikke kan tage dette Beløb fra Gaardmændene, idet de ikke have nogen juridisk Pligt til at svare disse Skatter, er der ikke andet at gøre, end at Statskassen kommer til at udrede dette Beløb af i alt 3,500 Kr. Den Uret, som er bleven gjort ved den ny Skattelov overfor disse 766 Husmænd, mener jeg, man gør god igen ved dette lille Forslag, og jeg anbefaler det derfor til det høje Tings Velvillie.

Det næste Forslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om Pension for civile Funktionærer og Haandværkere m. fl. ansatte under Krigsministeriet. Ærede Medlemmer ville erindre, at denne Sag gentagne Gange har været til Forhandling her i Tinget. De paagældende Funktionærer og Haandværkere have indgivet Andragender, som have været be-